

РЕШЕНИЕ

№ 4594

гр. София, 15.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разгледа докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20231110210390 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 58d и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. П. М. против Наказателно постановление № BG2023/5800-11/НП от 16.06.2023 г., издадено от директора на Териториална дирекция - Митница София към Агенция „Митници“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 112а, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ и на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС е постановено отнемането в полза на Държавата на предмета на нарушението.

В жалбата си санкционираният субект изразява чрез своя защитник недоволството си от издаденото наказателно постановление, като намира последното за незаконосъобразно и неправилно. За установените в багажа му количества тютюневи изделия споделя, че същите били с надлежно заплатен в Република България акциз, поради което и не бил накърнен ничий чужд интерес. Възразява срещу подхода на наказващия орган, свързан с окачествяване на откритите акцизни стоки като такива с търговско предназначение. Твърди, че бил закупил въпросните цигари за лични нужди, с цел да спести финансови средства от разликата в цена на същите стоки, предлагани в чужбина. При тези доводи е отправена молба за цялостна отмяна на оспореното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят И. П. М. се представлява от адв. К. П от САК, който поддържа жалбата, а на етапа на устните прения моли за отмяна на издаденото НП поради несъставомерност на твърдяното нарушение. Посочва, че приложената разпоредба от ППЗАДС обхващала само и единствено хипотезите на незаплатен акциз на стоки, което

обуславяло неприложимостта □ в настоящия случай. Оспорва факта на отнемане на процесните стоки в полза на държавата, като счита тези действия за самостоятелна санкция, насочена срещу действията на жалбоподателя. Моли в полза на подзащитния му да бъдат присъдени разноски съобразно представен списък и договор за правна защита и съдействие.

Въззиваемата страна – директор на ТД – Митница София, се представлява от юрк. Никола Великов, който пледира за потвърждаване на наказателното постановление. Позовава се на отсъствието на допуснати процесуални нарушения, както и на съдържанието на приложената материална норма – същото предполагало нарушение на ограниченията за пренасяне на акцизни стоки с търговски характер в друга европейска държава, при който случай наличието на поставен на съответните стоки бандерол се явявало ирелевантно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и моли в полза на въззивника да не бъдат присъждани разноски предвид неналичието на доказателства за реалното им заплащане.

След като прецени събраните писмени и гласни доказателства, съдът намери за установено следното от фактическа страна:

На 23.12.2022 г. в гр. София, на МП „Летище София – пътници“, Терминал 1, салон „Заминаване“, свидетелят К. З. на длъжност „старши инспектор“ в ТД – Митница София, изпълнявал служебните си задължения, изразяващи се в проверка на пътниците, заминаващи с полет № FR4453 от София, България за Кьолн, Германия. З. обслужвал лентата „Зелен коридор – нищо за деклариране“ наред с В Й на същата длъжност, докато техният колега Е Е проверявал пътниците, преминаващи по „Червен коридор – за деклариране“.

Около полунощ в салона се появил служител на ГКПП – Аерогара София, който водел със себе си жалбоподателя И. М., който бил преминал през зоната за митнически контрол „Зелен коридор – нищо за деклариране“, както и през паспортния контрол. Служителят на пропускателния пункт носел със себе си искане за извършване на съвместна проверка, повод за чието съставяне били намерените акцизни стоки (цигари) в багажа на пътника, които не били декларирани.

След установяване самоличността на М. същият бил поканен в специализираното помещение за извършване на митническа проверка, като при разкриване съдържанието на ръчния му багаж се установило действително съдържание на тютюневи изделия с поставен бандерол за платен акциз на Република България. Предприето било преброяване на цигарите, като в резултат на това е установено количество от 22 стека, всеки с по 10 броя кутии – общо 220 кутии цигари марка “Dunhill” Fine Cut Blue, всяка от с единична цена от 6.20 лв. и съдържаща по 20 къса цигари, или общо 4400 къса цигари.

След съставянето на протокол за извършената проверка митническите органи предприели задържане на акцизните стоки, за което била издадена разписка с № 22010933. В писмените си обяснения пътникът споделил, че цигарите бил закупил от безмитния магазин на летището и били предназначени за лична употреба.

След преценка на обстоятелствата по случая свидетелят З. счел, че предвид установеното количество цигари, жалбоподателят ги пренася в друга държава-членка на ЕС

с търговска цел. За това му поведение на жалбоподателя М. бил издаден на място акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG23122022/5800/A-2112 от 23.12.2022 г. Препис от акта бил връчен лично на нарушителя още в момента на неговото съставяне, при което същият се възползвал от правото си на писмени възражения срещу вменените му факти, като отбелязал, че цигарите били закупени от безмитния магазин на летището и същите били предназначени за лична употреба.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление, с което административнонаказателната отговорност на жалбоподателя била ангажирана за нарушение на чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС, за което му било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000.00 /хиляда/ лева и на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС било постановено отнемане на предмета на престъплението в полза на Държавата.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетеля К. З., депозиран в хода на съдебното следствие; както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК: акт за установяване на административно нарушение, уведомление относно връчване на наказателно постановление, известие за доставяне на препоръчано писмо, възражение срещу АУАН, фискален бон за начислена покупна цена, протокол за личен преглед, протокол за извършена митническа проверка, разписка за задържане на стоки, писмени обяснения, приемо-предавателен протокол, складова разписка, искане за извършване на съвместна проверка и др.

Въпреки фрагментарните спомени на изслушания свидетел за процесната случка, съдът все пак намира основание да се довери на сметите от него показания, доколкото същите все пак спомагат за изясняване на обстоятелствата по делото и съдържат фактически данни от голямо значение за разкриването на обективната истина. Съдът възприе и писмените доказателства, които се явяват еднопосочни и безпротИ.речиви.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП, поради което подлежи на разглеждане по същество.

При извършената проверка за законосъобразност на издадените АУАН и НП съдът прецени, че същите отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото е приложена Заповед № ЗАМ-978/32-220244 от 13.06.2023 г. на директора на Агенция „Митници“, удостоверяваща компетентността на административнонаказващия орган, произтичаща от законовото оправомощаване на чл. 128, ал. 2 от ЗАДС, която норма същевременно придава

компетентност и на митническите органи за предприемане на действия по установяване на нарушения на митническото законодателство чрез съставяне на АУАН.

Двата процесуални документа са издадени в предвидената от закона форма, при съблюдаване на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН и спазване на изискванията за изискуемото им съдържание по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Спазени са още и правилата за съставяне на АУАН, респективно – за издаване на НП, като след връчването му на препис от акта нарушителят е депозирал на основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН възражения (именувани като „жалба“), които административнонаказващият орган е разгледал подробно и въз основа на негативната си преценка на тяхната основателност ги е оставил без уважение, като е пристъпил към налагане на съответната санкция.

По същество на спора съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон, като от приобщените доказателства непротивоположно се установява, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС. Последната предполага физическо лице, което изпрати, пренесе или превози за друга държава-членка тютюневи изделия или алкохолни напитки в количества с търговски характер, да се наказва с „глоба“ в размер от 1000 до 4000 лева, а при повторно нарушение – с глоба в размер от 3000 до 6000 лева.

Цигарите като вид тютюневи изделия попадат в обхвата на стоките, подлежащи на облагане с акциз, очертан в разпоредбата на чл. 2 от ЗАДС. За количественото разграничение на акцизните стоки съдим от чл. 112а, ал. 4, изр. 2 от ЗАДС, който предвижда, че стоките са с търговски характер, когато са в количества, надвишаващи равнищата, посочени в правилника за прилагане на закона. Съгласно чл. 4в, т. 1, б. „а“ от ППЗАДС, закупените тютюневи изделия в друга държава-членка от физически лица за лични нужди, които се освобождават от акциз, могат да бъдат за цигари в количества не по-големи 800 броя. Установеното в случая количество цигари е било 4400 къса, което значително надвишава установения лимит, което естествено навежда на извод за пренасянето им с търговско предназначение. Приложимият критерий е от обективен и императивен характер, като несъобразяването с него при всяко положение влече като своя закономерна последица ангажирането отговорността на съответното лице. Релевираното от жалбоподателя възражение, че цигарите са били закупени за лична употреба при незнание на ограничението са пренос в личен багаж е изцяло ирелевантно. Причината за това е, че непознаването на закона не може да служи като оправдателно основание, както личи и от съдържанието на римската сентенция *ignorantia legis neminem excusat*.

Установената по делото фактическа обстановка дава основание да се приеме, че жалбоподателят е пренесъл през салона за заминаващи пътници на МП Летище София цигари “Dunhill” Fine Cut Blue в търговско количество, пакетирани в кутии и стекове, като същите са били поставени в ръчния му багаж, който предстояло да бъде натоварен на борда на самолета, обслужващ полет от съответната авиолиния. Последният е бил насочен за гр. Кьолн, Германия, съответно стоките са били насочени към държава-членка на ЕС, и по този начин е бил изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС.

От субективна страна нарушението е осъществено при форма на вината

непредпазливост в нейната видова спецификация „небрежност“ - жалбоподателят не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици на действията си, но е бил длъжен да го направи, като положи необходимите усилия във връзка с личното си осведомяване относно ограниченията за акцизни стоки, които могат да бъдат трансгранично пренасяни.

Санкционираното нарушение не разкрива признаците на маловажен случай, тъй като извършеното административно нарушение не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Количеството на откритите в ръчния багаж на жалбоподателя тютюневи изделия надвишава повече от пет пъти разрешените за пренасяне късове цигари, съответно нормата на чл. 28 от ЗАНН се явява неприложима.

Съгласно чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС, на физическо лице, което изпраща, пренася или превозва за друга държава членка тютюневи изделия или алкохолни напитки в количества с търговски характер, се наказва с глоба в размер от 1000 до 4000 лв., а при повторно нарушение – с глоба в размер от 3000 до 6000 лв. В настоящия случай, на жалбоподателя е наложена глоба в минималния предвиден в законовата разпоредба размер, поради което и с оглед принципната невъзможност за определяне на санкция под най-ниския предел, излагането на съображения досежно нейната индивидуализация се явява безпредметно.

Законосъобразно на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС наказващият орган е постановил отнемане на стоките, предмет на нарушението, в полза на Държавата.

Предвид всичко изложено депозираната жалба се явява неоснователна и обжалваното наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото се явява основателна претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, като същото следва да е определено в посочения в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ размер от 80.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, **съдът**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № BG2023/5800-11/НП от 16.06.2023 г., издадено от директора на ТД - Митница София към Агенция „Митници“, с което на жалбоподателя И. П. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **1 000.00 /хиляда/ лева** за нарушение на чл. 112а, ал. 4 от ЗАДС и на основание чл. 124, ал. 1 от ЗАДС е постановено отнемането в полза на Държавата на предмета на нарушението.

ОСЪЖДА И. П. М. с ЕГН ***** да заплати на Агенция „Митници“ дължимите по делото съдебни разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на **80.00 лв.** (осемдесет лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в

четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____